

## [Villemoes.]

Vistnok allerede i December Maaned i 1939 løftede der sig Røster for at faa opklaret, om der fra Fagforeningernes Side blev begaaet Magtmisbrug, men nogen endelig Opklaring mener jeg ikke man dengang fik. Ærede Medlemmer vil antagelig have set af Bladene, at Tidsskriftet „Principal og Medhjælper“, som udgives af Engageringskontoret for Handel og Industri, hævder, at der er en Præferencestilling for Medlemmer af Handels- og Kontor-medhjælperforbundet, og selv om man naturligvis ikke til enhver Tid kan tro paa alt, hvad der siges og skrives, forekommer det mig dog, at der her er et Forhold, som maa klares. Thi skal det fremdeles gaa efter den ikke ukendte Parole: Er du Socialdemokrat? Ja eller Nej? — nu hedder det maaske i dette Tilfælde: Er du Medlem af Fagforeningen? Ja eller Nej? saadan hed det i hvert Fald i en Bladoverskrift i Gaar —, saa har det ikke meget med Samarbejdets Aand at gøre.

Jeg vil derfor mene, at det høje Landsting har Ret til ogsaa at faa dette Forhold undersøgt nærmere. Naar den højtærede Minister i en Udtalelse i det andet høje Ting kategorisk erklærede, at sligt ikke var Tilfældet, saa er der ikke nogen som helst Anledning til at mistro den højtærede Minister, men naar man i hans egne Partiblade daglig kan læse, at der er *something rotten* paa dette Omraade, saa ønsker vi her i Landstinget ved denne Løvs Revision at faa Lejlighed til at se lidt nærmere paa dette Spørgsmaal. Det maa være saadan, at kun saglige Kvalifikationer og Evner er afgørende ved Ansættelse paa Statens Kontorer, hvis Kontorholdsudgifter Skatteyderne, altsaa Landets Borgere, betaler. Enhver ved, at Fagforeningerne gennem Aarene har været politisk farvede; det er jo ikke noget, som den høje Rigsdag har med at gøre, men man kan ogsaa godt sige, at det er gaaet ind i den almindelige Bevidsthed, at Fagforeningerne og Socialdemokratiet omtrent dækker over det samme. Naar vi nu har Borgfred paa det politiske Omraade her i Landet, hvilket afgjort er godt, maa vi bøje os mod hinanden, og saa maa vi have Klarhed over, om vi virkelig ikke er kommet længere endnu; et Aar efter den 9. April 1940, end at det kan passere og tolereres, at Staten giver Fagforeningsmedlemmerne en Præferencestilling. Thi der er mange Medlemmer af en saadan Fagforening, som ikke tilhører det Parti, som har Magten der, og de maa alligevel være med til at betale

de politiske Udgifter, som kan flyde af et saadant Medlemsskab.

De Bladartikler, der i de sidste Dage og senest i Dag har været fremme, forekommer mig at være af en saadan Art, at en virkelig Redegørelse fra Vareforsyningsdirektoratet er nødvendig. Den højtærede Handelsminister har en saa stor Opgave at varetage, saa meget at sørge for, at jeg gerne fritager ham for at gaa dybere ind paa denne Sag, i hvert Fald her, særlig da vi nu ogsaa faar Udvalgsbehandling; men jeg vil formene, at Direktoratet for Vareforsyning paa en eller anden Maade maa gøre fuldstændig rent for sin egen Dør. Den høje Rigsdag kan ikke være tjent med, at der fremkommer en saadan Kritik af Statsinstitutioner, uden at den slaas ned, saafremt den er uberettiget. Jeg erindrer, da jeg havde den Ære at være Medlem af Valutaudvalget, at den daværende Handelsminister pludselig blev enig med sig selv om, at nu burde Valutacentralen have et Pressesekretariat for at kunne imødegaa de forskellige kritiske Udtalelser, der blev fremsat mod Valutacentralens Administration. Jeg ved ikke, om dette Apparat eksisterer mere, men i hvert Fald ved jeg, at det høje Statsministerium har et Pressesekretariat — jeg har ikke ønsket dets Oprettelse, men det er jo en Sag for sig —, og et saadant Sekretariat maa, naar det er der, kunne afgive en Erklæring, saa at Landets Befolkning paa dette Punkt kan blive beroliget. Det bliver den ikke blot efter et kort Ordskifte i det høje Folketing, og derfor haaber jeg, vi kan faa Lejlighed til at se paa dette, selv om en Udvalgsbehandling i det høje Landsting nu i den 11te eller 12te Time maa blive ganske kort.

Jeg har læst den højtærede Handelsministers efter min Mening ganske udmærkede og koncise Tale i det høje Folketing ved Fremsættelsen af Lovforslaget, en Tale, som den højtærede Handelsminister jo ogsaa nu henviste til, og vi har ved den Behandling, der foregik for  $\frac{3}{4}$  Aar siden, drøftet dette Forslags Paragraffer og de enkelte Kapitler; derfor har jeg ikke paa nærværende Tidspunkt nogen Interesse i at foretage en detailleret Gennemgang. Min Gruppens Mening er, at vi vil medvirke til Forslagets videre Fremme og Ophøjelse til Lov.

Til Slut kun dette: En Bemyndigelseslov som denne staar og falder med Administrationen af den, og derom tror jeg at man allerede var enig, da vi i Juli i Fjor vedtog den nuværende Lov. Det blev